

onkuntíð ivast, um tað er vert at brúka alla hesa tíðina upp á at døma. Tað broytist mangan, tá eg havi tosað við tey røttu fólkin, sigur 34 ára gamli havnarmaðurin og nevnið familju, dómárar, Lassin Isaksen og ikki minst pápan, Nemus N. Djurhuus sum fólk, hann vendir sær til.

– Eg ynski bara at tæna fótboldinum. Ongin fer á vøllin bara fyri at sleppa at ráða ella seta onkran upp á pláss. Tú dømir heldur ikki fyri FSF ella felagið. Tú dømir fyri fótboldin. Tú dømir fyri at tæna fótboldinum, sigur dómárin og leggur afturat:

– Besta kenslan er at vita, at tú hevur tikið røttu avgerðina á vøllinum. Serliga tær stóru avgerðirnar, sigur Ransin N. Djurhuus.

Ringasta eru fullir spælárar

Føroyar er eitt lutfaldsliga lítið land, tí koma vit hvørjum øðrum við í gerandisdegnum. Tað merkir eisini, at dómárar, venjarar, spælárar og áskoðárar koma hvørjum øðrum við í hesum lítla landi. Tað hevur tó ikki merkt Ransin N. Djurhuus.

– Ongin hevur nakrantíð ringt til mín í øðini. Eg havi fingið okkurt hissini boð sendandi, men ikki

nakað hótandi. Størsti trupuleiki er at mæta onkrum spælára í býnum, sum er fullur og ikki dugur sær hógv. Við tíðini havi eg lært at skilja ímillum, nær eg skal svara aftur og greiða frá, og nær eg bara skal fara víðari, sigur Ransin N. Djurhuus.

Síggi fótboldt øðrvísi í dag

Eitt ár á síðulinjuni hevur givið dómáranum ein møguleika, at uppliva fótboldt á ein øðrvísi hátt. Sunnudagarnir, har Ransin N. Djurhuus var mitt í einum dysti, eru útskiftir við familjutúrar sunnudag í Gundadal við millum annað soninum William.

– Nú havi eg ikki dømt síðani skaðan, so tað er ilt at siga, um eg eri broyttur. Eg haldi tó, at eg havi fingið eitt øðrvísi forstálsi fyri spælinum. Eg skilji væl, at spælárar og venjarar blíva óðir og eru ósamdir, greiðir Ransin N. Djurhuus frá, men leggur afturat:

– Tað merkir ikki, at tú skal vísa fyri øllum, at tú heldur at dómárin er ein idiot. Tað má bera til, at hava ein dialog á vøllinum, sigur knæskaddi dómárin, sum ikki ræðist at rópa spælárar til sín, tá okkurt er áfátt í einum dysti. Tað er helst nakað, sum hann ger meiri enn flestu dómárnir í Føroyum.

– Spælárar dáma oftani at fáa

MYND: ÁLVUR HANSEN

at vita, hvat fyrigongur. Ikki í samband við hvørt fríspark, men í samband við størri hendingar. Tað er eisini týðningarmikið at vísa, at tú lurta og greiðir frá, hvat tú sært. Tað samskiftið taki eg gjarna á vøllinum, sigur Ransin N. Djurhuus.

Hann metir tó eisini, at hann og aðrir dómárar í lötum kunnu tykjast hástórir, tá teir ikki eru sinnaðir at tosa við spælárar undir einum dysti. Tað hevur tó sín orsök.

– Um vit eru beinleiðis ósamdir um, hvat hendi, so hevur samskiftið onki endamál. Hvat er tá at tosa um, spyr Ransin N. Djurhuus.

Besta dómáraskeiðið í mínari tíð

Í farna mánaði høvdu dómárnir og dómáreygleiðárnir árliga dómáraskeiðið. Í mun til vanligt, tá tað hevur verið á Hotel Føroyum, so var skeiðið hildið í sóluni Barcelona í Spania. Spurningar blivu settir við, hví hálvt hundrað dómárar, hjálpardómárar, dómáreygleiðárar og skeiðsleiðárar skuldu allan vegin til Barcelona at hava skeið.

– Fyrst av øllum vil eg siga, at í tey 18 árinum eg havi verið á dómáraskeið, so er hetta nógv tað

besta skeiðið, sum hevur verið. Tað sigi eg ikki bara, tí vit vóru í Barcelona, men umsøðurnar gera, at vit fáa nógv meiri burtúr. Tað er ongi órógvandi elementir. Umstøðurnar og veðrið vóru í topp, meðan luttakárnir kundu hugsavna seg fult og heilt um skeiðið, greiðir Ransin N. Djurhuus frá.

Hann leggur stóran dent á, at tað skal ikki undirmerkast at vera dómárin.

– Vit venja eisini taktiskt, renningar, rangstøðu og onnur ting, sum krevur góðar umstøður. Ein slík ferð ger, at dómárnir eru samlaðir, fáa tíð at tosa og kjakast um dómáringina. Í mun til eitt lið, sum venur saman fleiri ferðir um vikuna, so eru dómárnir bólkaðir upp til hvønn dyst. Hetta gevur okkum ein møguleika at kjakst um ein felagslinju, sum øll ynskja fyri føroyska dómáring, vísir Ransin N. Djurhuus eisini á.

Hann leggur afturat, at tað er eisini eitt signal um, at dómárar í Føroyum taka uppgávuna í álvara, og at dómárar verða tiknir í álvara.

– Tað eru nógv ting, sum eru stuttligari at fáast við í fótboldi enn at døma. Tí ger tað einki, at vísa at um tú blívur ein góður dómári, so fylgja eisini ágóðar við, sigur

Ransin N. Djurhuus.

FSF hevur síðani dómárnir fóru á dómáraskeiðið í Barcelona víst á, at talan ikki er um eina eyka útreiðslu. Hetta tí dómárnir hava goldið eitt egingjald fyri at fígga venjingarleguna.

Aldrin aftur á skíð

Nú Ransin N. Djurhuus hevur hildið frí frá fótboldsdómáring í eitt ár, hevur hann í øllum førum lært nakað.

– Eg skal lurta betri eftir konuni. Umframta tað, so fari eg aldrin at standa á skíð aftur. Eg fari heldur at leggja meg undir eina parasol sunnanfyri, sigur Ransin N. Djurhuus, sum ger klárt at fara víðari. Hann hevur eina málarfyrirøku og má fara til arbeiðis aftur. Knæið heldur til at mála, men tað verða nakrir mánaðir afturat, til vit síggja dómáran aftur á vøllinum.

– Eg vildi heldur verið hasa skíðferiuna fyri uttan og so verið FIFA dómári í dag. Tað er ongin ivi um tað, men eg livi enn í dreyminum um, at Ransin Napoleon Djurhuus einaferð verður FIFA dómári, sigur Ransin N. Djurhuus.

trondur@sosialurin.fo

MYND: ÁLVUR HANSEN

MYND: ÁLVUR HARALDSEN